

Judikát NS 21 Cdo 390/2012

Soud:	Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí:	05/28/2013
Spisová značka:	21 Cdo 390/2012
ECLI:	ECLI:CZ:NS:2013:21.CDO.390.2012.1
Typ rozhodnutí:	ROZSUDEK
Heslo:	Odbory Okamžité zrušení pracovního poměru
Dotčené předpisy:	§ 61 odst. 1 předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.06.2008 § 61 odst. 2 předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.06.2008 § 286 odst. 2 předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.06.2008 § 55 odst. 1 písm. b) předpisu č. 262/2006Sb. ve znění do 30.06.2008
Kategorie rozhodnutí:	C

21 Cdo 390/2012

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ljubomíra Drápala a soudců JUDr. Zdeňka Novotného a JUDr. Mojmíra Putny v právní věci žalobce J. K., zastoupeného Českomoravskou konfederací odborových svazů se sídlem v Praze 3 - Žižkově, nám. Winstona Churchilla č. 2, Regionálním právním poradenstvím v Českých Budějovicích, Žižkova č. 12, proti žalované .A.S.A. České Budějovice, s.r.o. se sídlem v Českých Budějovicích, Dolní č. 876/1, IČO 25171941, zastoupené Mgr. Martinem Řandou, LL.M., advokátem se sídlem v Praze 1, Truhlářská č. 13, o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru, vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 18 C 221/2008, o dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. září 2011 č. j. 8 Co 1523/2011-556, takto:

I. Dovolání žalované se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Odůvodnění:

Dopisem ze dne 9.5.2008 žalovaná sdělila žalobci, že s ním okamžitě zrušuje pracovní poměr podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce. Důvod k tomuto opatření spatřovala v tom, že žalobce "dne 8.5.2008 velice hrubě a vulgárně slovně napadl" zaměstnankyni žalované a "vyhrožoval jí jak fyzickým napadením, tak i psychickým nátlakem, což mělo za následek její psychický otřes a neschopnost vykonávat ve zmíněný den řádně svou práci".

Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Českých Budějovicích dne 4.7.2008 domáhal, aby bylo určeno, že uvedené okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné. Žalobu odůvodnil zejména tím, že dne 1.4.2008 vznikla u žalované Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o., na jejíž ustavující schůzi konané dne 17.3.2008 byl žalobce zvolen předsedou odborové organizace, žalovaná však před okamžitým zrušením pracovního poměru žalobce nepožádala odborovou organizaci o udělení předchozího souhlasu; okamžité zrušení pracovního poměru je proto neplatným právním úkonem.

Žalovaná namítla, že se "nejednalo o platné založení odborové organizace u žalované", neboť odborová organizace byla založena - jak vyplývá také z jejího názvu - při společnosti .A.S.A. s.r.o. Protože žalobce byl zaměstnancem žalované (společnosti .A.S.A. České Budějovice, s.r.o.), žalovaná

nemusela žádat o předchozí souhlas s okamžitým zrušením pracovního poměru žalobce Základní organizaci Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o.

Okresní soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 29.10.2008 č. j. 18 C 221/2008-49 žalobě vyhověl a rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů 1.000,-Kč. Po provedeném dokazování dovodil, že jen z názvu nelze dovozovat, u jakého zaměstnavatele byla odborová organizace založena, že zakládající listiny spolu s výpisem z registru ekonomických subjektů a registračním listem Odborového svazu dopravy jednoznačně prokazují, že "zaměstnanci žalované založili odborovou organizaci u svého zaměstnavatele (tedy žalované) s názvem Základní organizace Odborového svazu dopravy .A.S.A. s.r.o., se sídlem České Budějovice", a že tedy došlo k založení odborové organizace u žalované. Protože žalobce byl zvolen předsedou této odborové organizace a protože si žalovaná nevyžádala předchozí souhlas odborové organizace s okamžitým zrušením pracovního poměru, je okamžité zrušení pracovního poměru žalobce neplatné.

K odvolání žalované Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 11.5.2009 č.j. 8 Co 189/2009-112 zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vytкнуł soudu prvního stupně, že se "nedostatečně věnoval tomu, zda odborová organizace u žalované platně vznikla jako subjekt práva" a "zda byla existence této organizace žalované k datu udělení okamžitého zrušení pracovního poměru známa".

Okresní soud v Českých Budějovicích poté rozsudkem ze dne 19.1.2010 č. j. 18 C 221/2008-318 opět žalobě vyhověl a rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3.250,-Kč. Po doplněném dokazování dospěl k závěru, že Základní organizace Odborového svazu dopravy byla u žalované založena v souladu se stanovami Odborového svazu dopravy (podle článku VIII. stanov mají základní organizace právní subjektivitu a v právních vztazích vystupují vlastním jménem), že počet jejich členů neklesl pod 5 členů, čímž by mohlo dojít k zániku této Základní organizace Odborového svazu dopravy, a že žalobce oznámil žalované vznik odborové organizace u žalované včetně toho, že je jejím předsedou, přičemž se tato informace dostala do dispozice žalované (žalobce vznik Základní odborové organizace Odborového svazu dopravy neoznámil do sídla žalované, ale na adresu generálního ředitele .A.S.A. s.r.o. Ing. A. K., který byl "nejvýše postaveným z celé skupiny .A.S.A. v ČR" a zároveň jedním z jednatelů žalované). Protože žalovaná okamžitě zrušila se žalobcem pracovní poměr, aniž by si vyžádala předchozí souhlas odborové organizace, je tento právní úkon neplatný. Soud odmítl vyhovět žádosti žalované o odročení jednání "z důvodu nemoci jejího právního zástupce" s odůvodněním, že se "jednalo již o závěrečné jednání bez větších nároků na přípravu dalšího zástupce, proto si měl právní zástupce žalované zajistit substituci".

K odvolání žalované Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 28.4.2010, č.j. 8 Co 740/2010-378, zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vytкнуł soudu prvního stupně, že neodročil jednání "z důvodu nemoci právního zástupce žalované", neboť nemoc, bránící v přítomnosti účastníků řízení nebo jejich zástupců u jednání soudu, je považována za důležitý důvod pro odročení jednání a o nemožnosti účasti právního zástupce žalované u jednání byl soud informován včas a byl rovněž formulován návrh na odročení jednání. Odvolací soud uzavřel, že žalovaná byla v důsledku nesprávného postupu soudu prvního stupně odňata možnost jednat před soudem.

Okresní soud v Českých Budějovicích poté rozsudkem ze dne 6.4.2011 č. j. 18 C 221/2008-508, opraveným usnesením ze dne 10.6.2011 č.j. 18 C 221/2008-524, žalobě opět vyhověl a rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobci 4.385,- Kč a "ČR - Okresnímu soudu v Českých Budějovicích" 696,- Kč. Poté, co dovodil, že Základní organizace Odborového svazu dopravy nemusela být v době svého vzniku samostatně evidována a že "samostatným subjektem" ustaveným v souladu se stanovami Odborového svazu dopravy byla Základní organizace Odborového svazu dopravy, jejímž předsedou byl zvolen žalobce, soud prvního stupně dospěl k závěru, že odborová organizace platně vznikla ke dni 1.4.2008 a že žalobce její vznik oznámil žalované včetně toho, že je jejím předsedou. Námitku žalované, že Základní organizace Odborového svazu dopravy k datu okamžitého zrušení pracovního poměru žalobce (tedy ke dni 9.5.2008) zanikla, neboť počet jejich členů klesl pod 5 osob, soud prvního stupně odmítl s odůvodněním, že podle zprávy Odborového svazu dopravy měla Základní organizace Odborového svazu dopravy v období od dubna 2008 do 31.7.2008 13 členů. Soud prvního stupně uzavřel, že žalovaná okamžitě zrušila pracovní poměr se žalobcem, aniž by předtím požádala odborovou organizaci, jejímž předsedou žalobce byl, o vyslovení souhlasu s tímto okamžitým zrušením pracovního poměru, a že proto je okamžité zrušení pracovního poměru neplatné.

K odvolání žalované Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 22.9.2011 č.j. 8 Co 1523/2011-556 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení 380,-Kč. Odvolací soud souhlasil se soudem prvního stupně v tom, že Základní odborová organizace Odborového svazu dopravy vznikla v souladu se stanovami Odborového svazu dopravy a že "jakékoliv další dílčí námitky žalované, týkající se formalit zápisu ustavující schůze", soud nemůže se zřetelem k principu nezávislosti vzniku odborových organizací akceptovat, jakož i v závěru, že vznik této odborové organizace byl žalované oznámen. Námitkou žalované, že počet členů Základní organizace Odborového svazu dopravy klesl pod 5 členů, čímž tato základní organizace měla dle stanov zaniknout, se odvolací soud s ohledem na koncentraci řízení nezabýval, neboť soud prvního stupně řízení koncentroval při poučení podle ustanovení § 119a odst. 1 o.s.ř. v průběhu jednání konaného dne 29.10.2008 (podle odvolacího soudu na koncentraci řízení nemělo žádný vliv to, že rozsudek soudu prvního stupně byl následně zrušen usnesením odvolacího soudu) a žalovaná uplatnila skutkové tvrzení o nedostatečném počtu členů základní odborové organizace až později.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná dovolání. Namítá, že soudy neposoudily správně právní otázku vzniku Základní organizace Odborového svazu dopravy, neboť "zakládací listiny vykazovaly zásadní nedostatky". Podle jejího názoru potvrzení ministerstva vnitra o registraci Odborového svazu dopravy samo o sobě neprokazuje vznik Základní organizace Odborového svazu dopravy a "nepodepsané usnesení ustavující schůze ze dne 17.3.2008 obsahující obchodní firmu jiné společnosti a prezenční listina" nedokládají, že Základní organizace Odborového svazu dopravy vznikla v souladu se stanovami Odborového svazu dopravy. Podle žalované soudy pochybily též v tom, když dovodily, že bylo v možnostech žalované seznat z oznámení o vzniku Základní organizace Odborového svazu dopravy, že byla u žalované založena odborová organizace, neboť příslušné oznámení bylo adresováno jen generálnímu řediteli skupiny společností, do nichž patří i žalovaná, ale vzhledem k chybnému označení společnosti, u které se Základní organizace Odborového svazu dopravy zakládala, nebylo v jeho možnostech případné nejasnosti v tomto oznámení odstranit. Žalovaná dále vytýká odvolacímu soudu, že v rozporu se zákonem nepřipustil tvrzení žalované o nedostatečném počtu členů Základní organizace Odborového svazu dopravy; "účinky koncentrace řízení" totiž pomíjejí okamžikem zrušení napadeného rozsudku a řízení tedy bylo zkoncentrováno až dne 6.4.2011. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud zrušil rozsudky soudů obou stupňů a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) projednal dovolání podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů účinných do 31.12.2012 (dále jen "o.s.ř."), neboť napadený rozsudek byl vydán v době do 31.12.2012 (srov. čl. II bod 7 zákona č. 404/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání žalované proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 3 o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti rozsudku odvolacího soudu jsou obsaženy v ustanovení § 237 o.s.ř.

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [§ 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.], nebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [§ 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř.], anebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.].

Žalovaná napadá dovoláním rozsudek odvolacího soudu, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně o věci potvrzen. Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. dovolání není přípustné, a to již proto, že soud prvního stupně rozhodl ve svém rozsudku ze dne 6.4.2011 č.j. 18 C 221/2008-508, opraveným usnesením ze dne 10.6.2011 č.j. 18 C 221/2008-524, ve věci samé stejně jako v rozsudku ze dne 19.1.2010 č.j. 18 C 221/2008-318, který byl zrušen usnesením odvolacího soudu ze dne ze dne 28.4.2010 č.j. 8 Co 740/2010-378, a v rozsudku ze dne ze dne 29.10.2008 č.j. 18 C 221/2008-49, který byl zrušen usnesením odvolacího soudu ze dne 11.5.2009 č.j. 8 Co 189/2009-112 (soud prvního stupně ve všech rozhodnutích žalobě vyhověl). Dovolání žalované proti rozsudku odvolacího soudu tedy může být přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zejména tehdy, řešili-li právní otázku, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je soudy rozhodována rozdílně, nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; k okolnostem uplatněným dovolacími důvody podle § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 3 se nepřihlíží (§ 237 odst. 3 o.s.ř.).

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst. 3 o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. přitom není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat - vzhledem k tomu, že žalobce se domáhá určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru, které mu bylo doručeno dne 12.5.2008 - podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění zákonů č. 585/2006 Sb., č. 181/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb. a č. 362/2007 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 116/2008 Sb., tedy podle zákoníku práce ve znění účinném do 30.6.2008 (dále jen "zák. práce").

Podle ustanovení § 61 odst. 1 výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru je zaměstnavatel povinen předem projednat s odborovou organizací.

Podle ustanovení § 61 odst. 2 jde-li o člena orgánu odborové organizace, který působí u zaměstnavatele, v době jeho funkčního období a v době 1 roku po jeho skončení, je k výpovědi nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru zaměstnavatel povinen požádat odborovou organizaci o předchozí souhlas. Za předchozí souhlas se považuje též, jestliže odborová organizace písemně neodmítla udělit zaměstnavateli souhlas v době do 15 dnů ode dne, kdy byla o něj zaměstnavatelem požádána.

Podle ustanovení § 286 odst.2 věty první zák. práce působí-li u zaměstnavatele více odborových organizací, jedná za zaměstnance v pracovněprávních vztazích ve vztahu k jednotlivým zaměstnancům odborová organizace, již je zaměstnanec členem.

V posuzovaném případě žalobce tvrdil, že byl v době okamžitého zrušení pracovního poměru, které mu žalovaná dala dopisem ze dne 9.5.2008 podle ustanovení § 55 odst.1 písm.b) zák. práce a které mu bylo doručeno dne 12.5.2008, členem orgánu odborové organizace (její organizační jednotky Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o.), která působila u žalované. Právní otázka, kdy odborová organizace působí (začala působit) u zaměstnavatele, dosud nebyla v judikatuře soudů ve všech souvislostech vyřešena. Protože posouzení této otázky bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu rozhodnutí, které má po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání žalované proti rozsudku odvolacího soudu je podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Zakládání odborových organizací a členství v nich je výkonem práva svobodně se sdružovat s jinými na ochranu svých hospodářských a sociálních

zájmů. Toto právo je spolu s ostatními hospodářskými, sociálními a kulturními právy zaručeno v hlavě čtvrté Listiny základních práv a svobod, která byla jako součást ústavního pořádku České republiky vyhlášena usnesením předsednictva České národní rady pod č. 2/1993 Sb. Z povahy věci vyplývá, že neodlučitelnou součástí vlastní realizace tohoto práva, jehož výsledkem je založení sdružení (odborové organizace), je rovněž vybudování vnitřní organizační struktury včetně vytvoření příslušných orgánů, jejichž prostřednictvím organizace vyvíjí svoji činnost. Orgány sdružení a způsob jejich ustavování proto musí být i z tohoto důvodu uvedeny ve stanovách (srov. § 9a odst. 2, § 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 83/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

Odborové organizace vznikají nezávisle na státu (srov. čl. 27 odst. 1, větu první Listiny základních práv a svobod). Na rozdíl od sdružení v obecném pojetí, která vznikají registrací, je specifické postavení odborových organizací vyjádřeno rovněž zjednodušením podmínek jejich vzniku. Odborová organizace se stává právnickou osobou dnem následujícím poté, kdy byl příslušnému ministerstvu doručen návrh na evidenci odborové organizace (srov. § 9a odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Výraz zvláštního postavení odborových organizací lze spatřovat rovněž v tom, že jsou vyňaty z řízení o registraci sdružení a příslušná ustanovení, která umožňují ministerstvu za stanovených podmínek registraci sdružení odmítnout se na odborové organizace nevztahují (srov. § 9a odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

S přihlédnutím k výše uvedenému judikatura soudů již dříve dospěla k závěru, že soudy nepřisluší ve sporu mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem přezkoumávat, zda odborová organizace, u níž byly splněny všechny zákonné předpoklady vyžadované k tomu, aby se stala právnickou osobou, skutečně vznikla nebo zda opravdu vznikla organizační jednotka odborové organizace, která vystupuje svým jménem, zaujala-li v tomto směru kladné stanovisko odborová organizace (příslušný orgán odborové organizace), do jejíž organizační struktury taková jednotka náleží. Soudy nepřisluší se zabývat ani platností volby (jejím průběhem a výsledkem) zaměstnance do orgánu odborové organizace (orgánu organizační jednotky odborové organizace, která vystupuje svým jménem); soud rovněž zde vychází ze stanoviska, které po uskutečněných volbách k jejich průběhu a výsledku zaujal k tomu příslušný orgán odborové organizace (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12.8.1999 sp. zn. 21 Cdo 1375/98, uveřejněný pod č. 14 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2001). Námitky žalované, kterými zpochybňuje vznik Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o. jako právnické osoby, tedy nemohou být opodstatněné.

Povinnost zaměstnavatele předem projednat s odborovou organizací výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru (§ 61 odst. 1 zák. práce) nebo požádat odborovou organizaci o předchozí souhlas k výpovědi nebo okamžitému zrušení pracovního poměru (§ 61 odst. 2 zák. práce) platí jen vůči takové odborové organizaci, která působí u zaměstnavatele. Zákoník práce (ve znění účinném v době okamžitého zrušení pracovního poměru, které žalovaná dala žalobci) výslovně nestanovil předpoklady, které musí být splněny pro závěr, že odborová organizace působila u zaměstnavatele. Judikatura soudů již dříve dovodila, že povinnost zaměstnavatele předem projednat s odborovou organizací výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru nebo požádat odborovou organizaci o předchozí souhlas k výpovědi nebo okamžitému zrušení pracovního poměru není podmíněna předchozím formálním oznámením adresovaným zaměstnavateli o tom, že u něho působí (začala působit) odborová organizace, popřípadě její organizační jednotka (srov. například odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 6.6.2002 sp. zn. 21 Cdo 1599/2001, uveřejněném pod č. 155 v časopise Soudní judikatura, roč. 2002). I když pojem odborové organizace není v právním řádu definován, je zřejmé, že odborové organizace mají za cíl prosazovat hospodářské a sociální zájmy zaměstnanců a že jsou oprávněny jednat (také) v pracovněprávních vztazích. S přihlédnutím ke smyslu a účelu vystupování odborových organizací v pracovněprávních vztazích je podle názoru dovolacího soudu odůvodněn závěr, že odborová organizace (organizační jednotka odborové organizace, která vystupuje svým jménem) působí (začala působit) u zaměstnavatele nejen tehdy, jestliže mu svoji činnost (zahájení odborové činnosti) formálně oznámila, ale vždy, jakmile (fakticky) vykonává (začala vykonávat) u zaměstnavatele takové úkony, které jsou charakteristické pro činnost odborových organizací jako takových a z nichž zaměstnavatele musel (bez pochybností) poznat, že sdružení je provádějící je odborovou organizací (organizační jednotkou odborové organizace, která vystupuje svým jménem).

V projednávané věci soudy zjistily, že Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o. (jako organizační jednotka Odborového svazu dopravy, která vystupuje svým jménem) oznámila dopisem ze dne 11.4.2008 "právoplatné založení Základní organizace Odborového svazu dopravy při .A.S.A. s.r.o. v Českých Budějovicích" generálnímu řediteli Ing. A. K., který byl (mimo jiné) v té době jedním z jednatelů žalované. Se závěrem soudů, že Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o. tím zahájila své působení u žalované, dovolací soud souhlasí; i kdyby bylo přihlédnuto k dalším funkcím, které v té době Ing. A. K. zastával, a k tomu, že do "skupiny společností ASA" náležela řada právnických osob (obchodních společností), které mají sídlo v řadě měst České republiky, z textu dopisu ze dne 11.4.2008 nevznikají žádné pochybnosti o tom, že jím bylo oznámeno zahájení činnosti Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o. u žalované a že žalovaná z něho mohla bez pochybností seznat, že jde o organizační jednotku odborové organizace, která u ní působí (začala působit).

Se žalovanou lze souhlasit v tom, že poučením poskytnutým podle ustanovení § 119a odst. 1 občanského soudního řádu před skončením jednání u soudu prvního stupně dne 29.10.2008 nenastala "koncentrace řízení", která by bránila v uplatnění nových skutečností a důkazů v dalším řízení (poté, co byl rozsudek soudu prvního stupně ze dne 29.10.2008 č.j. 18 C 221/2008-49 zrušen usnesením odvolacího soudu ze dne 11.5.2009 č.j. 8 Co 189/2009-112) před soudem prvního stupně, neboť systém tzv. neúplné apelace, o němž soud účastníky řízení poučuje postupem podle ustanovení § 119a odst. 1 občanského soudního řádu, se uplatňuje jen při podání odvolání a v odvolacím řízení jím zahájeném (srov. zejména § 205a a § 211a občanského soudního řádu) a nikoliv také v řízení před soudem prvního stupně. Protože však otázku, zda případně počet členů Základní organizace Odborového svazu dopravy - .A.S.A. s.r.o. klesl pod 5 členů, čímž mělo dojít k zániku této organizační jednotky Odborového svazu dopravy, soud není oprávněn v tomto řízení - obdobně jako otázku jejího vzniku - posuzovat, bylo by prokazování uvedeného tvrzení pro rozhodnutí ve věci obsoletní; uvedené pochybení odvolacího soudu se tedy neprojevovalo ve správnosti právního posouzení věci.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správný. Protože nebylo zjištěno (a ani dovolatelkou tvrzeno), že by byl postižen některou z vad uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o.s.ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o.s.ř. nebo v § 229 odst. 3 o.s.ř. anebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání žalované podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty před středníkem o.s.ř. zamítl.

O náhradě nákladů dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 243b odst. 4 věty první, § 224 odst. 1 a § 151 odst. 1 části věty před středníkem o.s.ř., neboť žalovaná s ohledem na výsledek řízení na náhradu svých nákladů nemá právo a žalobci v dovolacím řízení žádné náklady

nevznikly.

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 28. května 2013

JUDr. Ljubomír Drápal
předseda senátu

www.nsoud.cz

2018 - MPSV, TREXIMA, spol. s r.o.